

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a patra)

18 octombrie 2018*

„Recurs – Dumping – Regulamentul (CE) nr. 397/2004 – Importuri de lenjerie de pat din bumbac originară din Pakistan – Persistența interesului de a exercita acțiunea”

În cauza C-100/17 P,

având ca obiect un recurs formulat în temeiul articolului 56 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, introdus la 24 februarie 2017,

Gul Ahmed Textile Mills Ltd, cu sediul în Karachi (Pakistan), reprezentată de L. Ruessmann, avocat, și de J. Beck, solicitor,

recurentă,

celelalte părți din procedură fiind:

Consiliul Uniunii Europene, reprezentat de J.-P. Hix, în calitate de agent, asistat de R. Bierwagen și de C. Hipp, Rechtsanwältin,

pârât în primă instanță,

Comisia Europeană, reprezentată de J.-F. Brakeland și de N. Kuplewatzky, în calitate de agenți,

intervenientă în primă instanță,

CURTEA (Camera a patra),

compusă din domnul T. von Danwitz, președintele Camerei a șaptea, îndeplinind funcția de președinte al Camerei a patra, doamna K. Jürimäe și domnii C. Lycourgos, E. Juhász (raportor) și C. Vajda, judecători,

avocat general: doamna E. Sharpston,

grefier: doamna L. Hewlett, administrator principal,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 25 ianuarie 2018,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 22 martie 2018,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: engleza.

Hotărâre

- 1 Prin recursul formulat, Gul Ahmed Textile Mills Ltd (denumită în continuare „Gul Ahmed”) solicită anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 15 decembrie 2016, Gul Ahmed Textile Mills/Consiliul (T-199/04 RENV, nepublicată, denumită în continuare „hotărârea atacată”, EU:T:2016:740), prin care acesta a respins acțiunea în anularea Regulamentului (CE) nr. 397/2004 din 2 martie 2004 de instituire a unui drept antidumping definitiv la importurile de lenjerie de pat din bumbac originară din Pakistan (JO 2004, L 66, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 34, p. 108, denumit în continuare „regulamentul în litigiu”), în măsura în care o privește pe recurentă.

Istoricul litigiului și regulamentul în litigiu

- 2 Pentru nevoile prezentei proceduri, istoricul litigiului poate fi rezumat după cum urmează.
- 3 Gul Ahmed este o societate de drept pakistanez care fabrică și exportă lenjerie de pat către Uniunea Europeană.
- 4 Ca urmare a unei plângeri depuse la 4 noiembrie 2002, Comisia Europeană a deschis o anchetă antidumping privind importurile de lenjerie de pat din bumbac, pur sau în amestec cu fibre sintetice sau artificiale sau din in (fără ca inul să fie majoritar), înălbită, colorată sau imprimată, originară din Pakistan, și care a vizat perioada cuprinsă între 1 octombrie 2001 și 30 septembrie 2002. Examinarea tendințelor utile evaluării prejudiciului a acoperit perioada cuprinsă între 1999 și sfârșitul perioadei de anchetă.
- 5 La 10 decembrie 2003, Comisia a adresat recurente un document de informare finală general care detalia faptele și motivele pentru care propunea adoptarea măsurilor antidumping definitive, precum și un document de informare finală specific pentru recurentă. Prin scrisoarea din 5 ianuarie 2004, recurenta a contestat concluziile Comisiei, astfel cum au fost expuse în aceste documente. Alte informații au fost prezentate Comisiei de recurentă prin scrisorile datate 16 februarie 2004.
- 6 La 17 februarie 2004, Comisia a răspuns la scrisoarea din 5 ianuarie 2004. Deși a efectuat anumite rectificări ale calculelor sale, această instituție a confirmat concluziile la care ajunsese în documentele de informare menționate la punctul precedent. Prin scrisoarea din 27 februarie 2004, recurenta a insistat asupra erorilor pe care le-ar fi săvârșit Comisia în analiza sa.
- 7 La 2 martie 2004, Consiliul Uniunii Europene a adoptat regulamentul în litigiu.
- 8 În considerentul (70) al regulamentului în litigiu, Consiliul a constatat o marjă de dumping medie globală de 13,1 %, aplicabilă tuturor producătorilor-exportatori pakistanezi.
- 9 În continuare, în partea rezervată analizei prețului, care intervine în cadrul general al examinării prejudiciului suferit de industria Uniunii, Consiliul a arătat în esență, în considerentul (92) al regulamentului menționat, că prețurile medii pe kilogram practicate de producătorii Uniunii au crescut treptat pe parcursul perioadei examinate și că trebuia amintit, pentru a aprecia această evoluție, că acest preț mediu acoperea atât tipurile de produs în cauză cu valoare ridicată, cât și pe cele cu valoare scăzută și că „industria [Uniunii] a fost constrânsă să-și orienteze producția cu precădere către produse de nișă cu valoare mai ridicată, vânzările sale importante ca volum, destinate pieței de masă, suferind din cauza importurilor la preț scăzut”.

- 10 În considerentul (101) al regulamentului în litigiu, Consiliul a indicat că situația industriei Uniunii se deteriorase, arătând în același timp că, în ceea ce privește prețurile de vânzare medii ale producătorilor din eșantion, „acestea [crescuseră] pe parcursul perioadei examinate, ceea ce se explică parțial prin reorientarea producătorilor comunitari către vânzarea de produse de nișă de valoare mai ridicată”.
- 11 În partea generală rezervată analizei legăturii de cauzalitate, Consiliul a arătat în esență, în considerentele (104) și (105) ale regulamentului în litigiu, în cadrul examinării efectelor importurilor care fac obiectul unui dumping, că atât volumul importurilor de lenjerie de pat din bumbac originară din Pakistan, cât și cota de piață aferentă acestei țări crescuseră în cadrul Uniunii. În plus, Consiliul a arătat că „prețurile importurilor care fac obiectul unui dumping au fost net inferioare prețurilor industriei [Uniunii] și ale exportatorilor din alte țări terțe. S-a mai constatat că industria [Uniunii] a trebuit să renunțe în mare parte la segmentele inferioare ale pieței, pe care importurile din Pakistan ocupă un loc important, ceea ce subliniază legătura de cauzalitate care există între importurile care fac obiectul unui dumping și prejudiciul suferit de industria [Uniunii]”.
- 12 În sfârșit, în cadrul analizei efectelor altor factori, Consiliul a arătat, în considerentul (109) al regulamentului în litigiu, că importurile din țări terțe, altele decât India și Pakistan, crescuseră în cursul perioadei de anchetă. În această privință, Consiliul a subliniat că, „[d]in cauza legăturilor dintre societățile turce și cele [ale Uniunii], există o anumită integrare a pieței, sub forma unor schimburi comerciale între societăți, între producătorii-exportatori turci și operatorii [Uniunii], care sugerează că decizia de a importa din această țară nu este bazată exclusiv pe preț. Prețurile medii ale lenjeriei de pat originare din Turcia, în cursul perioadei de anchetă, confirmă acest lucru, fiind cu aproape 45 % mai mari decât prețurile indiene și cu 34 % mai mari decât prețurile pakistaneze. Prin urmare, este improbabil ca importurile din Turcia să rupă legătura de cauzalitate dintre importurile care fac obiectul unui dumping din Pakistan și prejudiciul suferit de industria [Uniunii]”.
- 13 În considerentul (112) al regulamentului în litigiu, Consiliul a arătat, în sfârșit, că „[s]-a afirmat că lenjeria de pat produsă de industria [Uniunii] scade în volum, deoarece această industrie se concentrează asupra segmentului superior al pieței, unde volumele vânzărilor sunt mai reduse. Cu toate acestea, astfel cum s-a precizat mai sus, consumul [...] total de lenjerie de pat [în cadrul Uniunii] nu s-a redus, ci, dimpotrivă, a crescut pe parcursul perioadei examinate. Majoritatea producătorilor [Uniunii] propun diferite linii de produse destinate diferitelor segmente ale pieței. Mărcile superioare generează marje ridicate, dar sunt vândute în cantități foarte reduse. În vederea optimizării utilizării capacităților și acoperirii costurilor fixe de producție, industria [Uniunii] trebuie, de asemenea, să vândă volume mari pe segmentul inferior al pieței. Niciun element nu indică o reducere a cererii pe acest segment. De altfel, acest segment este tot mai dominat de importurile la preț scăzut, ceea ce cauzează prejudicii industriei [Uniunii]. Având în vedere creșterea generală a consumului, care nu s-a limitat la un segment specific al pieței, nu se poate considera că cererea [în cadrul Uniunii] a rupt legătura de cauzalitate dintre importurile care fac obiectul unui dumping din Pakistan și prejudiciul suferit de industria [Uniunii]”.
- 14 Potrivit articolului 1 alineatul (1) din regulamentul în litigiu, s-a instituit un drept antidumping de 13,1 % la importurile de lenjerie de pat din bumbac originară din Pakistan care se încadrează la codurile nomenclaturii combinate vizate în acest regulament.
- 15 În urma unei reexaminări intermediare parțiale, limitată la dumping, realizată din oficiu în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 1996, L 56, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 12, p. 223, denumit în continuare „regulamentul de bază”), în temeiul unei noi perioade de anchetă desfășurate între 1 aprilie 2003 și 31 martie 2004, Consiliul a modificat regulamentul în litigiu prin adoptarea Regulamentului (CE) nr. 695/2006 din 5 mai 2006 (JO 2006, L 121, p. 14, Ediție specială, 11/vol. 46, p. 10), care a instituit noi niveluri de taxe antidumping cuprinse între 0 % și 8,5 %. Având

în vedere numărul mare de producători-exportatori care au cooperat, a fost constituit un eşantion din care a făcut parte recurenta. Nivelul dreptului antidumping definitiv aplicabil produselor sale a fost stabilit la 5,6 %.

- 16 Potrivit articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul de bază, dreptul antidumping definitiv astfel stabilit a expirat la 2 martie 2009, adică la cinci ani de la introducerea lui.

Acțiunea în fața Tribunalului și hotărârea atacată

- 17 Prin cererea introductivă depusă la Tribunal la 28 mai 2004, Gul Ahmed a sesizat Tribunalul în vederea obținerii anulării regulamentului în litigiu.

- 18 Prin această acțiune se invocau cinci motive de drept, întemeiate:

- pe încălcarea, în ceea ce privește deschiderea anchetei, a articolului 5 alineatele (7) și (9) din Regulamentul de bază și a articolelor 5.1 și 5.2 din Acordul privind punerea în aplicare a articolului VI din Acordul General pentru Tarife și Comerț din 1994 (GATT) (JO 1994, L 336, p. 103, Ediție specială, 11/vol. 10, p. 112, denumit în continuare „Codul antidumping din 1994”), care figurează în anexa 1 A la Acordul de instituire a Organizației Mondiale a Comerțului (OMC), semnat la Marrakech la 15 aprilie 1994 (JO 1994, L 336, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 10, p. 5);
- pe eroarea vădită de apreciere și pe încălcarea articolului 2 alineatele (3) și (5) și a articolului 18 alineatul (4) din Regulamentul de bază, precum și pe încălcarea Codului antidumping din 1994, în ceea ce privește calculul valorii normale;
- pe încălcarea articolului 2 alineatul (10) din Regulamentul de bază, a Codului antidumping din 1994 și a obligației de a furniza o motivare adecvată, impusă la articolul 253 CE, în ceea ce privește ajustarea pentru rambursarea taxelor intervenită în comparația dintre valoarea normală și prețul la export;
- pe eroarea vădită de apreciere și pe încălcarea articolului 3 alineatele (1)-(3) și (5) din Regulamentul de bază, precum și pe încălcarea Codului antidumping din 1994, în ceea ce privește stabilirea existenței unui prejudiciu important;
- pe eroarea vădită de apreciere și pe încălcarea articolului 3 alineatele (6) și (7) din Regulamentul de bază și a Codului antidumping din 1994, în ceea ce privește stabilirea unei legături de cauzalitate între importurile despre care se pretinde că fac obiectul unui dumping și prejudiciul invocat.

- 19 Tribunalul, prin Hotărârea din 27 septembrie 2011, Gul Ahmed Textile Mills/Consiliul (T-199/04, nepublicată, EU:T:2011:535), fără a examina celelalte motive care îi erau prezentate, a admis al treilea aspect al celui de al cincilea motiv, apreciind că Consiliul săvârșise o eroare de drept prin faptul că s-a abținut să examineze dacă, în aplicarea articolului 3 alineatul (7) din Regulamentul de bază, abrogarea taxelor antidumping anterioare și implementarea sistemului generalizat de preferințe în favoarea Pakistanului avuseseră ca efect ruperea legăturii de cauzalitate dintre importurile care fac obiectul unui dumping din Pakistan și prejudiciul suferit de industria Uniunii și a anulat regulamentul în litigiu în ceea ce o privește pe Gul Ahmed.

- 20 Consiliul, în susținerea căruia a intervenit Comisia, a formulat un recurs împotriva acestei hotărâri, în vederea obținerii anulării sale.

- 21 Prin Hotărârea din 14 noiembrie 2013, Consiliul/Gul Ahmed Textile Mills (C-638/11 P, EU:C:2013:732), Curtea a anulat Hotărârea din 27 septembrie 2011, Gul Ahmed Textile Mills/Consiliul (T-199/04, nepublicată, EU:T:2011:535), și a trimis cauza Tribunalului spre rejudecare.

- 22 La 26 noiembrie 2015, Tribunalul a ținut o ședință în cauza T-199/04 RENV. În cursul acesteia, Consiliul, susținut de Comisie, a invocat faptul că Gul Ahmed nu mai avea un interes de a exercita acțiunea.
- 23 În susținerea acestei excepții, cele două instituții au afirmat că taxele antidumping instituite prin regulamentul în litigiu au expirat la 2 martie 2009, astfel încât exporturile produsului în cauză nu mai erau supuse acestor taxe. Ele au afirmat de asemenea că, în conformitate cu articolul 46 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, termenul acordat pentru a introduce o acțiune în răspundere extracontractuală pentru un prejudiciu cauzat în cadrul aplicării acestor taxe a expirat la 1 martie 2014 și că dreptul la rambursarea taxelor antidumping, potrivit articolului 236 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar (JO 1992, L 302, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58), era și acesta prescris. Acestea au susținut că, în consecință, anularea solicitată nu mai era în măsură să procure niciun avantaj în favoarea Gul Ahmed.
- 24 Tribunalul a acordat societății Gul Ahmed un termen de două săptămâni începând cu ședința pentru a-și prezenta observațiile asupra excepției astfel ridicate, întemeiată pe dispariția unui interes de a exercita acțiunea.
- 25 Prin scrisoarea din 10 decembrie 2015, Gul Ahmed și-a prezentat observațiile și a susținut că avea în continuare un interes de a exercita acțiunea. În acest scop, aceasta a invocat, în primul rând, persistența interesului său de a recupera cheltuielile de judecată de la Consiliu, în al doilea rând, posibilitatea de a formula în viitor o acțiune în repararea prejudiciului cauzat prin faptul că instanța Uniunii nu s-ar fi pronunțat într-un termen rezonabil, în al treilea rând, șansele sale de a obține rambursarea taxei antidumping definitive plătite, în al patrulea rând, interesul său de a se asigura că o astfel de nelegalitate nu se va produce în viitor și, în al cincilea rând, posibilitatea de restabilire a reputației sale prin continuarea procedurii.
- 26 Comisia și Consiliul și-au prezentat observațiile prin scrisorile din 6 și 20 ianuarie 2016. În esență, acestea au solicitat Tribunalului să respingă argumentele invocate de Gul Ahmed și să declare că această întreprindere a pierdut orice interes de a exercita acțiunea.
- 27 Prin hotărârea atacată, Tribunalul a respins acțiunea introdusă de Gul Ahmed.

Concluziile părților în recurs

- 28 Recurenta solicită Curții anularea hotărârii atacate și obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată efectuate în cadrul recursului și al procedurii în fața Tribunalului.
- 29 Consiliul și Comisia solicită Curții respingerea recursului și obligarea recurenteii la plata cheltuielilor de judecată.

Cu privire la recurs

- 30 În susținerea recursului, recurenta invocă două motive, întemeiate, pe de o parte, pe faptul că Tribunalul, apreciind că nu mai era necesar să se pronunțe asupra celui de al doilea și a celui de al treilea motiv, întrucât recurenta nu mai demonstra un interes de a exercita acțiunea, ar fi încălcat articolul 36 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene referitor la cerința motivării hotărârilor și a săvârșit o eroare de drept și, pe de altă parte, pe faptul că Tribunalul ar fi săvârșit erori de drept și ar fi denaturat faptele în ceea ce privește respingerea celui de al cincilea motiv.

Cu privire la primul motiv

Argumentația părților

- 31 Primul motiv privește motivarea hotărârii atacate cuprinsă la punctele 42-60 din aceasta. El cuprinde patru aspecte.
- 32 Prin intermediul primului aspect al primului motiv, recurenta reproșează în esență Tribunalului că, la punctele 49, 57 și 60 din hotărârea atacată, nu și-a respectat obligația de motivare și a încălcat articolul 129 din Regulamentul de procedură al Tribunalului prin faptul că i-a impus recurentei să probeze persistența interesului său de a exercita acțiunea în cadrul procedurii având ca obiect anularea regulamentului în litigiu, deși, în opinia sa, interesul de a exercita acțiunea trebuie probat de reclamant doar în momentul formulării cererii de anulare a actului în cauză, iar odată ce acest interes este probat, revine părții care se prevalează de dispariția unui astfel de interes să probeze acest aspect. Recurenta adaugă că Tribunalul a încălcat dreptul la apărare prin aceea că a examinat doar argumentele dezvoltate pentru a demonstra persistența interesului său de a exercita acțiunea, fără a lua în considerare celelalte elemente ale dosarului.
- 33 În cadrul celui de al doilea aspect al primului motiv, recurenta susține că, în mod contrar celor afirmate de Tribunal la punctul 58 din hotărârea atacată, erorile referitoare la stabilirea prețului de export și la stabilirea valorii normale, precum și erorile care se raportau la calculul dumpingului revelau erori de metode care se pot reproduce în viitor, iar nu simple erori materiale specifice cauzei, aspect care trebuia să determine anularea regulamentului în litigiu, cu atât mai mult cu cât ar fi în interesul general al Uniunii ca astfel de neregularități, care încalcă articolul 2 din Regulamentul de bază, să fie sancționate.
- 34 În cadrul celui de al treilea aspect al primului motiv, recurenta critică punctul 58 din hotărârea atacată, în măsura în care, prin faptul că a arătat că ajustarea pentru rambursarea taxelor potrivit articolului 2 alineatul (10) din Regulamentul de bază fusese respinsă în parte, întrucât această cerere nu era susținută de niciun element de probă adecvat, Tribunalul și-a încălcat obligația de motivare.
- 35 Prin intermediul celui de al patrulea aspect al primului său motiv, recurenta reproșează Tribunalului că nu a răspuns la argumentul potrivit căruia a nega un interes de a exercita o acțiune în anulare a unor acte care nu au determinat perceperea unor sume și care au expirat înainte ca Tribunalul să se pronunțe asupra validității acestor acte ar avea drept consecință privarea unor asemenea acte de orice control jurisdicțional și ar constitui astfel o încălcare a articolului 263 TFUE, după cum ar fi apreciat deja Tribunalul în Hotărârea din 18 martie 2009, Shanghai Excell M&E Enterprise și Shanghai Adeptech Precision/Consiliul (T-299/05, EU:T:2009:72).
- 36 Consiliul și Comisia contestă argumentele recurentei.

Aprecierea Curții

- 37 În ceea ce privește primul aspect al primului motiv, potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, o acțiune în anulare introdusă de o persoană fizică sau juridică nu este admisibilă decât în măsura în care aceasta din urmă are un interes să obțină anularea actului atacat. Un astfel de interes presupune ca anularea acestui act să poată avea, în sine, consecințe juridice și ca acțiunea să poată astfel aduce, prin rezultatul său, un beneficiu părții care a introdus-o. Proba unui astfel de interes, care se apreciază în ziua în care acțiunea este formulată și care constituie o condiție esențială și primordială a oricărei acțiuni în justiție, trebuie să fie raportată la reclamant (a se vedea în acest sens Hotărârea din 4 iunie 2015, Andechser Molkerei Scheitz/Comisia, C-682/13 P, nepublicată, EU:C:2015:356, punctele 25-27 și jurisprudența citată).

- 38 Acest interes trebuie, în plus, să existe în continuare până la finalizarea procedurii, iar instanța sesizată cu procesul poate ridica din oficiu și în orice moment al procedurii lipsa interesului unei părți de a-și menține cererea, ca urmare a survenirii unui fapt intervenit ulterior datei actului de sesizare a instanței (a se vedea în acest sens Hotărârea din 19 octombrie 1995, Rendo și alții/Comisia, C-19/93 P, EU:C:1995:339, punctul 13, și Hotărârea din 17 septembrie 2015, Mory și alții/Comisia, C-33/14 P, EU:C:2015:609, punctul 57).
- 39 Dacă Tribunalul poate ridica din oficiu și în orice moment al procedurii o chestiune privind lipsa persistenței interesului de a exercita acțiunea al reclamantului, acesta poate examina de asemenea o astfel de chestiune atunci când ea a fost ridicată în cursul procedurii de către o parte care se prevalează în acest sens de elemente suficient de serioase.
- 40 În cadrul acestei examinări, îi revine Tribunalului sarcina de a invita reclamantul să ofere explicații cu privire la această chestiune și de a-i da posibilitatea să depună elementele de natură să justifice în mod pertinent persistența interesului său de a exercita acțiunea.
- 41 În speță, Consiliul și Comisia, în ședința din 15 noiembrie 2015 în fața Tribunalului, au arătat că nu mai era necesară pronunțarea ca urmare a dispariției interesului de a exercita acțiunea al recurente, întemeindu-se în acest sens pe elemente suficient de serioase. În urma acestei ședințe, recurenta a fost invitată să ofere explicații asupra acestei chestiuni și a avut posibilitatea de a depune orice element de probă care ar contrazice susținerile instituțiilor.
- 42 Prin urmare, Tribunalul nu a încălcat sarcina probei și nici obligația sa de motivare prin aceea că a apreciat că nu mai era necesar să se pronunțe asupra celui de al doilea și a celui de al treilea motiv ca urmare a faptului că, după ce a examinat ansamblul elementelor de fapt și de drept de care părțile s-au prevalat în legătură cu persistența interesului de a exercita acțiunea al recurente și asupra cărora ele au putut să ofere explicații, a considerat că recurenta nu demonstrase în mod pertinent că avea în continuare un interes privind aceste două motive de anulare a regulamentului în litigiu.
- 43 În plus, recurenta afirmă în mod greșit că Tribunalul a încălcat dreptul la apărare, în condițiile în care, după ce i-a dat acesteia din urmă posibilitatea de a oferi explicații cu privire la excepția întemeiată pe dispariția interesului de a exercita acțiunea, Tribunalul a răspuns la ansamblul elementelor de fapt și de drept pe care recurenta le prezentase pentru a justifica persistența acestui interes, ceea ce intra în sarcina sa, astfel cum este menționat la punctele 39 și 40 din prezenta hotărâre.
- 44 Din aceste elemente rezultă că primul aspect al primului motiv trebuie respins ca nefondat.
- 45 În ceea ce privește al doilea aspect al primului motiv, trebuie să se arate că, potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, un recurs trebuie să indice în mod precis elementele criticate ale hotărârii a cărei anulare se solicită, precum și argumentele de drept care susțin în mod specific această cerere și nu trebuie să constituie în realitate o cerere prin care se urmărește să se obțină o simplă reexaminare a cererii introductive prezentate în fața Tribunalului (a se vedea în acest sens Ordonanța din 17 septembrie 1996, San Marco/Comisia, C-19/95 P, EU:C:1996:331, punctele 37 și 38).
- 46 În speță, recurenta se limitează să invoce în recursul său erori ale metodei de calcul fără a le califica și incoerențe în rezultatele de calcul al dumpingului fără a demonstra motivele pentru care aceste erori ar fi susceptibile să se reproducă în viitor. În plus, după cum a subliniat avocatul general la punctul 75 din concluzii, recurenta a arătat, în ședința desfășurată în fața Curții, că, în opinia sa, Comisia și-a întemeiat constatările pe alegeri ad-hoc și arbitrare, fără a defini vreo metodă specială de calcul. Prin urmare, recurenta a recunoscut ea însăși în ședință că erorile invocate erau proprii împrejurărilor speței.
- 47 Așadar, este necesar să se respingă al doilea aspect ca fiind inadmisibil.

- 48 În ceea ce privește al treilea aspect al primului motiv, trebuie arătat că, după cum a subliniat avocatul general la punctul 78 din concluzii, acesta rezultă dintr-o interpretare vădit eronată a punctului 58 din hotărârea atacată, prin care Tribunalul se limitează să constate că recurenta nu are interes să exercite acțiunea pentru motivul că concluziile conținute în regulamentul în litigiu și a căror legalitate este contestată de recurentă sunt strâns legate de împrejurările speciale ale cauzei care îi era dedusă judecătii. În acest context, la punctul 58 menționat, Tribunalul a arătat doar că ajustarea pentru rambursarea taxelor a fost parțial refuzată de Consiliu în lipsa unor elemente de probă adecvate furnizate de recurentă.
- 49 Rezultă de aici că al treilea aspect al primului motiv trebuie respins ca nefondat.
- 50 În ceea ce privește al patrulea aspect al primului motiv, trebuie să se arate de la bun început că raționamentul dezvoltat de Tribunal la punctele 56 și 57 din Hotărârea din 18 martie 2009, Shanghai Excell M&E Enterprise și Shanghai Adeptech Precision/Consiliul (T-299/05, EU:T:2009:72), avea ca finalitate directă respingerea argumentației dezvoltate de Consiliu în acea cauză, rezumată la punctul 44 din acea hotărâre, potrivit căreia reclamanțele din acea cauză nu mai demonstrau un interes de a exercita acțiunea în măsura în care, după formularea acțiunii în anulare, regulamentul a cărui anulare o urmăreau expirase și în care ele nu plătiseră nicio taxă antidumping în temeiul acestuia.
- 51 Or, trebuie să se sublinieze că, în hotărârea atacată, Tribunalul nu a constatat în niciun caz dispariția interesului de a exercita acțiunea al recurente doar pentru motivele că regulamentul în litigiu nu mai producea efecte în momentul în care se pronunța asupra acțiunii în anulare și că recurenta nu demonstra că plătiase taxe antidumping în temeiul acestui regulament.
- 52 Astfel, pentru a constata că nu mai era necesar să se pronunțe asupra celui de al doilea și a celui de al treilea motiv, Tribunalul s-a întemeiat pe cinci motive, și anume, în primul rând, dorința de a obține rambursarea cheltuielilor de judecată nu poate fi considerată ca justificând persistența interesului de a exercita acțiunea al recurente (punctul 52 din hotărârea atacată), în al doilea rând, pretinsa durată excesivă a acestei proceduri nu era nici ea de natură să justifice persistența interesului său de a exercita acțiunea (punctul 53 din hotărârea atacată), în al treilea rând, recurenta nu justifică plata unor taxe antidumping efectuate în temeiul regulamentulului în litigiu, plata unor taxe antidumping de către filiala sa fiind efectuată nu în temeiul regulamentulului în litigiu, ci în temeiul Regulamentului nr. 695/2006 care a modificat regulamentul menționat (punctele 54 și 55 din hotărârea atacată), în al patrulea rând, nelegalitățile care ar fi afectat regulamentul în litigiu nu erau susceptibile să se reproducă independent de împrejurările cauzei (punctele 56-58) și, în al cincilea rând, argumentația întemeiată pe restabilirea reputației recurente nu era justificată (punctul 59).
- 53 În plus, este necesar să se arate că, la punctul 54 din această hotărâre, Tribunalul a considerat că Regulamentul nr. 695/2006 stabilise o nouă valoare normală și a comparat această din urmă valoare cu prețul la export, pentru a deduce din aceasta că recurenta nu mai avea interesul de a exercita acțiunea în ceea ce privește al doilea și al treilea motiv, întemeiate pe erori săvârșite în regulamentul în litigiu în legătură cu stabilirea valorii normale și, respectiv, în legătură cu compararea acestei din urmă valori cu prețul la export în regulamentul în litigiu, în lipsa oricărei cereri de rambursare a taxelor percepute în temeiul acestui din urmă regulament.
- 54 Or, în mod întemeiat, Tribunalul a ajuns la o astfel de concluzie, în măsura în care, după cum a arătat avocatul general la punctul 99 din concluzii, recurenta nu a demonstrat că a solicitat autorităților vamale, în termenul de trei ani de la data notificării datoriei vamale prevăzut la articolul 121 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO 2013, L 269, p. 1), rambursarea sumelor în temeiul actului pe care îl aprecia nelegal (a se vedea în acest sens Hotărârea din

27 septembrie 2007, Ikea Wholesale, C-351/04, EU:C:2007:547, punctul 67, precum și Hotărârea din 4 februarie 2016, C & J Clark International și Puma, C-659/13 și C-34/14, EU:C:2016:74, punctul 188 și jurisprudența citată).

- 55 Rezultă că, în mod contrar celor susținute de recurentă în susținerea celui de al patrulea aspect al primului motiv în cadrul prezentului recurs, hotărârea atacată permite cunoașterea motivelor pentru care Tribunalul nu a transpus în speță raționamentul expus la punctele 56 și 57 din Hotărârea din 18 martie 2009, Shanghai Excell M&E Enterprise și Shanghai Adeptech Precision/Consiliul (T-299/05, EU:T:2009:72).
- 56 Prin urmare, primul motiv trebuie, în privința celui de al patrulea său aspect, să fie de asemenea respins ca nefondat, astfel încât se impune respingerea acestui motiv în întregime.

Cu privire la al doilea motiv

Argumentația părților

- 57 Prin intermediul celui de al doilea motiv, recurenta critică punctele 162, 163, 168, 169 și 170 din hotărârea atacată, prin care Tribunalul a respins al cincilea motiv al acesteia în susținerea acțiunii în anulare, potrivit căruia legătura de cauzalitate dintre importurile de lenjerie de pat din Pakistan și prejudiciul important suferit de industria Uniunii în acest domeniu ar fi pus în discuție, pe de o parte, de reorientarea acestei industrii către sectorul mărcilor superioare și, pe de altă parte, de creșterea importurilor care provin de la producători turci asociați celor din Uniune.
- 58 Prin intermediul primului aspect al celui de al doilea motiv, recurenta susține că Tribunalul a denaturat faptele prin aceea că a considerat, la punctele 162 și 163 din hotărârea atacată, că reorientarea industriei Uniunii către sectorul mărcilor superioare al pieței nu putea fi considerată ca fiind de natură să repună în discuție legătura de cauzalitate dintre importurile care fac obiectul unui dumping din Pakistan și prejudiciul suferit de această industrie, deși considerentele (92) și (112) ale regulamentului în litigiu constatau că volumul vânzărilor era mai redus în acest sector. Recurenta adaugă că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin aceea că nu a răspuns la argumentația sa potrivit căreia reorientarea industriei Uniunii era deja declanșată înainte de deschiderea perioadei de anchetă.
- 59 Prin intermediul celui de al doilea aspect al celui de al doilea motiv, recurenta susține că, la punctul 168 din hotărârea atacată, Tribunalul a denaturat elementele conținute în regulamentul în litigiu prin aceea că a considerat că faptul că instituțiile au constatat anumite legături între industria Uniunii și alte țări nu presupunea în sine că acestea erau la curent cu o strategie de delocalizare, în condițiile în care considerentul (109) al regulamentului în litigiu constatase existența unor legături între industria Uniunii și industria turcă, precum și o anumită integrare pe piața acestei din urmă industrii, ceea ce evidențiază existența unei strategii de delocalizare a industriei Uniunii către Turcia.
- 60 Recurenta adaugă că, în ceea ce privește punctul 169 din hotărârea atacată, Tribunalul a săvârșit o denaturare a faptelor prin aceea că a considerat că aceasta susținuse că delocalizarea producției de lenjerie de pat de către industria Uniunii către alte țări a rupt legătura de cauzalitate dintre prejudiciul suferit de această industrie și importurile din Pakistan. Recurenta arată în plus că Tribunalul nu a motivat afirmația cuprinsă la punctul 170 din hotărârea atacată, potrivit căreia considerentele (109)-(111) ale regulamentului în litigiu evidențiau că Consiliul apreciasse conform cerințelor legale impactul importurilor produsului în cauză din Turcia. Recurenta arată, în sfârșit, că hotărârea atacată nu analizează nici efectul combinat al orientării industriei Uniunii către sectorul mărcilor superioare și creșterea paralelă a importurilor de la producători turci asociați industriei Uniunii.

61 Consiliul și Comisia contestă argumentele recurenței.

Aprecierea Curții

- 62 Trebuie amintit că, în temeiul unei jurisprudențe constante a Curții, denaturarea elementelor de fapt și de probă trebuie să rezulte în mod vădit din actele dosarului, fără să fie necesar să se procedeze la o nouă apreciere a acestor elemente (Hotărârea din 2 iunie 2016, Photo USA Electronic Graphic/Consiliul, C-31/15 P, nepublicată, EU:C:2016:390, punctul 52 și jurisprudența citată).
- 63 În plus, potrivit unei jurisprudențe la fel de constante, în domeniul politicii comerciale comune și în special în domeniul măsurilor de protecție comercială, instituțiile Uniunii dispun de o largă putere de apreciere datorită complexității situațiilor economice și politice pe care trebuie să le analizeze. În ceea ce privește controlul jurisdicțional al unei asemenea aprecieri, acesta trebuie să se limiteze astfel la verificarea respectării normelor de procedură, a exactității faptelor reținute pentru efectuarea alegerii contestate, a absenței oricărei erori vădite în aprecierea acestor fapte sau a absenței oricărui abuz de putere [a se vedea în acest sens Hotărârea din 7 mai 1987, Nachi Fujikoshi/Consiliul, 255/84, EU:C:1987:203, punctul 21, și Hotărârea din 14 decembrie 2017, EBMA/Giant (China), C-61/16 P, EU:C:2017:968, punctul 68, precum și jurisprudența citată].
- 64 Curtea a statuat de asemenea că controlul realizat de Tribunal referitor la elementele de probă pe care instituțiile Uniunii își întemeiază constatările nu constituie o nouă apreciere a faptelor care să o înlocuiască pe aceea a acestor instituții. Acest control nu afectează puterea largă de apreciere a acestor instituții în domeniul politicii comerciale, ci se limitează să arate dacă aceste elemente sunt de natură să susțină concluziile la care au ajuns instituțiile. Prin urmare, Tribunalul trebuie să verifice nu numai exactitatea elementelor de probă invocate, fiabilitatea și coerența lor, ci și să controleze dacă aceste elemente reprezintă toate datele pertinente care trebuie luate în considerare pentru aprecierea unei situații complexe și dacă acestea sunt de natură să susțină concluziile deduse [Hotărârea din 14 decembrie 2017, EBMA/Giant (China), C-61/16 P, EU:C:2017:968, punctul 69 și jurisprudența citată].
- 65 În speță și în ceea ce privește critica privind denaturarea de care se prevalează recurența în susținerea primului aspect al celui de al doilea motiv, îndreptată împotriva punctelor 162 și 163 din hotărârea atacată, trebuie să se sublinieze, în ceea ce privește considerațiile care figurează la primul dintre aceste puncte, că considerentele (92) și (112) ale regulamentului în litigiu au arătat, pe de o parte, că „industria [Uniunii] a fost constrânsă să-și orienteze producția cu precădere către produse de nișă cu valoare mai ridicată, vânzările sale importante ca volum, destinate pieței de masă, suferind din cauza importurilor la preț scăzut” și, pe de altă parte, că „[m]ajoritatea producătorilor [Uniunii] propun diferite linii de produse destinate diferitelor segmente ale pieței. Mărcile superioare generează marje ridicate, dar sunt vândute în cantități foarte reduse. În vederea optimizării utilizării capacităților și acoperirii costurilor fixe de producție, industria [Uniunii] trebuie, de asemenea, să vândă volume mari pe segmentul inferior al pieței. [...] Având în vedere creșterea generală a consumului, care nu s-a limitat la un segment specific al pieței, nu se poate considera că cererea [în cadrul Uniunii] a rupt legătura de cauzalitate dintre importurile care fac obiectul unui dumping din Pakistan și prejudiciul suferit de industria [Uniunii]”.
- 66 Spre deosebire de ceea ce afirmă recurența, punctul 162 din hotărârea atacată, potrivit căruia prejudiciul important al industriei Uniunii nu putea fi explicat prin pretinsa stagnare a cererii în sectorul mărcilor superioare, în măsura în care cererea în Uniune crescuse în toate sectoarele, nu contrazice în niciun caz cele două considerente menționate la punctul precedent, motiv pentru care se impune respingerea acestei critici ca fiind nefondată.

- 67 În ceea ce privește critica îndreptată împotriva punctului 163 din hotărârea atacată, trebuie să se arate că motivul cuprins la punctul 162 din hotărârea atacată este suficient în sine să justifice respingerea susținerii recurente.
- 68 Prin urmare, se impune respingerea acestei critici ca inoperantă. Este necesar, așadar, să se respingă primul aspect al celui de al doilea motiv.
- 69 În ceea ce privește al doilea aspect al celui de al doilea motiv îndreptat împotriva punctelor 168-170 din hotărârea atacată, trebuie să se arate că, în considerentele (109) și (111) ale regulamentului în litigiu, Consiliul a precizat că existau legături între industria Uniunii și industria turcă, precum și o anumită integrare a pieței sub forma unor schimburi comerciale între societăți, ceea ce sugera că decizia de a importa din această țară nu era bazată exclusiv pe preț. Consiliul a concluzionat că importurile din alte țări terțe decât Pakistan nu erau de natură să pună în discuție legătura de cauzalitate dintre importurile din Pakistan, susținute de un dumping, și prejudiciul suferit de industria Uniunii, în măsura în care prețurile produselor care provin din industria acestor alte țări terțe erau superioare celor din industria pakistaneză.
- 70 În ceea ce privește, mai întâi, punctul 168 din hotărârea atacată, potrivit căruia „faptul că instituțiile au constatat anumite legături economice între industria Uniunii și alte țări nu presupune în sine că acestea erau la curent cu o strategie de delocalizare care ar avea ca obiectiv înlocuirea producției Uniunii cu producția delocalizată”, din acesta nu rezultă în mod vădit că Tribunalul a săvârșit o denaturare a elementelor menționate la punctul precedent, în măsura în care constatarea existenței unor legături între industria Uniunii și industria turcă, precum și a unor importuri care nu sunt motivate exclusiv pe prețuri nu este suficientă în sine pentru a evidenția o strategie voluntară de delocalizare în privința industriei Uniunii de natură să pună în discuție existența prejudiciului suferit de această industrie a Uniunii ca urmare a importurilor din Pakistan.
- 71 Astfel, și în aplicarea jurisprudenței menționate la punctul 62 din prezenta hotărâre trebuie să se respingă ca nefondată critica invocată de recurentă în susținerea celui de al doilea aspect al celui de al doilea motiv, potrivit căruia Tribunalul, la punctul 168 din hotărârea atacată, ar fi săvârșit o denaturare a faptelor care i-au fost deduse judecății.
- 72 În ceea ce privește, în continuare, critica îndreptată împotriva punctului 169 din hotărârea atacată, întemeiată de asemenea pe o denaturare de către Tribunal a faptelor supuse aprecierii sale, trebuie să se arate că, la punctul 172 din cererea sa de anulare formulată în fața Tribunalului, recurenta a afirmat că, „în măsura în care pierderea redusă a unor cote de piață suferită de producția situată în [Uniune] a fost compensată prin creșterea cotei de piață a importurilor din producția delocalizată controlată de industria [Uniunii], orice eventual prejudiciu suferit de industria [Uniunii] nu este cauzat de importurile din Pakistan, ci de decizia producătorilor [Uniunii] de a recurge la producția offshore controlată de aceștia pentru a-și procura lenjerie de pat de valoare redusă și a o vinde în [Uniune]”.
- 73 Astfel și contrar celor susținute de recurentă în cadrul prezentei critici, prin considerațiile menționate la punctul precedent, aceasta a pus în discuție legătura de cauzalitate existentă între prejudiciul suferit de industria Uniunii și importurile din Pakistan.
- 74 În consecință, se impune respingerea acestei critici ca nefondată.
- 75 În ceea ce privește a treia critică invocată de recurentă în susținerea celui de al doilea aspect al celui de al doilea motiv, trebuie să se considere că, prin faptul că a statuat, la punctul 170 din hotărârea atacată, că rezulta din considerentele (109)-(111) ale regulamentului în litigiu că Consiliul a apreciat conform cerințelor legale impactul produs de importurile produsului în cauză din alte țări terțe, printre care Turcia, și că a putut astfel să concluzioneze fără a săvârși o eroare vădită de apreciere că prețurile

relativ ridicate ale importurilor din aceste țări în raport cu cele ale importurilor din Pakistan nu determinau ruperea respectivei legături de cauzalitate de către importurile din țările terțe, Tribunalul și-a motivat corect decizia.

- 76 Astfel, după ce a arătat că recurenta nu aducea niciun element de probă de natură să pună în discuție această legătură de cauzalitate, Tribunalul a reținut că Consiliul nu a săvârșit nicio eroare vădită în aprecierea faptelor și că elementele conținute în regulamentul în litigiu erau de natură să probeze corespunzător cerințelor legale o astfel de legătură de cauzalitate.
- 77 Rezultă că această critică trebuie respinsă ca nefondată.
- 78 În ceea ce privește, în sfârșit, critica întemeiată pe lipsa unei analize a efectului combinat al celorlalți factori, trebuie să se arate că Tribunalul, la punctele 178-181 din hotărârea atacată, a justificat motivele pentru care nu era necesară analizarea lor, fără ca recurenta să explice în recursul său motivele pentru care Tribunalul ar fi săvârșit astfel o eroare de drept.
- 79 În consecință, această critică trebuie respinsă ca inadmisibilă și, prin urmare, cel de al doilea aspect al celui de al doilea motiv trebuie respins ca fiind, în parte, inadmisibil și, în parte, nefondat.
- 80 Rezultă din elementele care precedă că al doilea motiv trebuie respins ca fiind, în parte, inadmisibil și, în parte, nefondat, precum și recursul în ansamblul său ca fiind, în parte, nefondat și, în parte, inadmisibil.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 81 Potrivit articolului 138 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 184 alineatul (1) din acest regulament, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată.
- 82 Întrucât Consiliul și Comisia au solicitat obligarea societății Gul Ahmed la plata cheltuielilor de judecată, iar aceasta din urmă a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a patra) declară și hotărăște:

1) Respinge recursul.

2) Obligă Gul Ahmed Textile Mills Ltd la plata cheltuielilor de judecată.

Semnături